EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.10.2020
COM(2020) 954 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Ocena napredka držav članic pri izvajanju Direktive 2012/27/EU o energijski učinkovitosti ter pri uvajanju zahtev za stavbe s skoraj ničelno porabo energije in stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti v EU v skladu z Direktivo 2010/31/EU o energijski učinkovitosti stavb za leto 2020

1. Uvod

Komisija je to poročilo o napredku pripravila v skladu s členom 24(3) Direktive 2012/27/EU o energijski učinkovitosti, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/2002 (v nadaljnjem besedilu: direktiva o energijski učinkovitosti), in v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2018/1999 o upravljanju. To je zadnje poročilo na podlagi direktive o energijski učinkovitosti, saj se bo člen 24(3) s 1. januarjem 2021 prenehal uporabljati. Vse poročanje o napredku na različnih področjih politike energijske učinkovitosti bo nadomeščeno s členom 35 Uredbe (EU) 2018/1999.

Ker sta v tem poročilu združeni dve obveznosti poročanja, ima poročilo drugačno obliko kot v prejšnjih letih. Poleg tega vsebuje: (i) novo poročanje o stavbnem sektorju, tj. informacije o povečanju števila stavb s skoraj ničelno porabo energije v skladu s členom 9(5) Direktive 2010/31/EU o energijski učinkovitosti stavb (v nadaljnjem besedilu: direktiva o energijski učinkovitosti stavb), in (ii) kratko predstavitev najnovejših informacij o stroškovno optimalnih ravneh za minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti stavb v skladu s členom 5(4) Direktive 2010/31/EU.

Poročilo torej večinoma temelji na: (i) informacijah, zagotovljenih v letnih poročilih, ki so jih države članice predložile leta 2020[1]; (ii) poročilih o stroškovno optimalnih izračunih, ki so jih države članice predložile leta 2018 in 2019[2], ter (iii) nadaljnjih ustreznih informacijah v zvezi s stavbnim sektorjem.

V letos sprejetem poročilu o energijski učinkovitosti za leto 2019[3] so bili upoštevani podatki Eurostata do leta 2018 in ob objavi tega poročila niso bili na voljo nobeni novi podatki[4]. Zato se analiza napredka pri doseganju ciljev za leto 2020 v tem poročilu ni spremenila glede na prejšnje poročilo in ni ponovljena. Namesto tega je bil dodan bolj v prihodnost usmerjen vidik s pogledom na napredek pri doseganju ciljev za leto 2030.

2. Povzetek ugotovitev

Poročilo obravnava EU-28 ter zajema podatke in dodatne informacije do leta 2018. Analiza napredka pri doseganju ciljev za leto 2030 obravnava EU-27.

Glavne ugotovitve so:

- poraba primarne energije se je leta 2018 glede na leto 2017 zmanjšala za 0,6 %. Poraba končne energije se je na letni ravni povečala za 0,1 %. Kljub temu sta oba kazalnika nad krivuljo, določeno za cilje za leto 2020;
- leta 2018 je porabo energije še naprej spodbujala gospodarska rast;

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_en.

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_en?redir=1.

[3] COM(2020) 326 final.

[4] Popravljeni podatki Eurostata (zadnji zajem podatkov julija 2020) kažejo majhne spremembe v primerjavi s podatki, uporabljenimi v poročilu za leto 2019, in ne spremenijo analize, predstavljene v navedenem poročilu.

- sistemi obveznosti energijske učinkovitosti ostajajo učinkovito orodje za doseganje prihrankov energije. Čeprav se zdi, da je skupni napredek pri doseganju kumulativnih prihrankov v skladu s členom 7 direktive o energijski učinkovitosti leta 2018 zadosten, 12 držav članic verjetno ne bo doseglo svojih ciljev;
- delni in predhodni podatki za leto 2020 kažejo, da je vpliv krize zaradi COVID-19 znatno zmanjšal povpraševanje po energiji. Zato bodo cilji povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020 morda izpolnjeni, čeprav pred krizo niso bili uvedeni zadostni ukrepi. Vendar pa bo po pričakovanjih to stanje le začasno, ker zmanjšanje porabe energije ne temelji na strukturnih ukrepih. Brez ciljno usmerjenih podnebnih ukrepov bo z gospodarskim okrevanjem poraba energije verjetno ponovno zrasla na ravni pred krizo zaradi COVID-19;
- večina držav članic je na ustrezen način sprejela stroškovno optimalen pristop in ga uporabila za določitev minimalnih zahtev za energijsko učinkovitost novih in obstoječih stavb ter stavb s skoraj ničelno porabo energije;
- delež stavb s skoraj ničelno porabo energije na celotnem gradbenem trgu se je povečal, vendar so v večini držav zahteve glede stavb s skoraj ničelno porabo energije še vedno manj ambiciozne kot referenčne vrednosti Komisije iz leta 2016. Kljub temu je skoraj polovica držav članic določila znatno ambicioznejše zahteve glede stavb s skoraj ničelno porabo energije v primerjavi s stroškovno optimalnimi ravnmi za nove stavbe.

3. Napredek pri doseganju cilja EU glede povečanja energijske učinkovitosti

3.1. Cilji EU-28 za leto 2020

Popravljeni podatki Eurostata za leto 2018[5] kažejo, da se je poraba končne energije[6] v EU-28 zmanjšala za 5,9 %, in sicer s 1 194 milijonov ton oljnega ekvivalenta (Mtoe) leta 2005 na 1 124 Mtoe leta 2018. To je še vedno 3,5 % nad ciljem porabe končne energije za leto 2020, ki znaša 1 086 Mtoe. Leta 2018 se je v primerjavi s prejšnjim letom povečala za 0,1 %. Poraba primarne energije[7] v EU-28 se je s 1 721 Mtoe leta 2005 zmanjšala za 9,8 % na 1 552 Mtoe leta 2018. To je 4,6 % nad ciljem za leto 2020, ki znaša 1 483 Mtoe. Po treh letih povečevanja je bilo leta 2018 zabeleženo 0,6-odstotno zmanjšanje porabe primarne energije na letni ravni. Pri obeh kazalnikih je bil trend leta 2018 nad linearno krivuljo glede na cilje za leto 2020.

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616.

[6] Kazalniki iz Eurostatovih energijskih bilanc v skladu z metodologijo, ki se je uporabljala do leta 2018 (poraba končne energije (PKE) v obdobju 2020–2030 in poraba primarne energije (PPE) v obdobju 2020–2030), se uporabljajo za spremljanje napredka pri doseganju evropskih ciljev povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020.

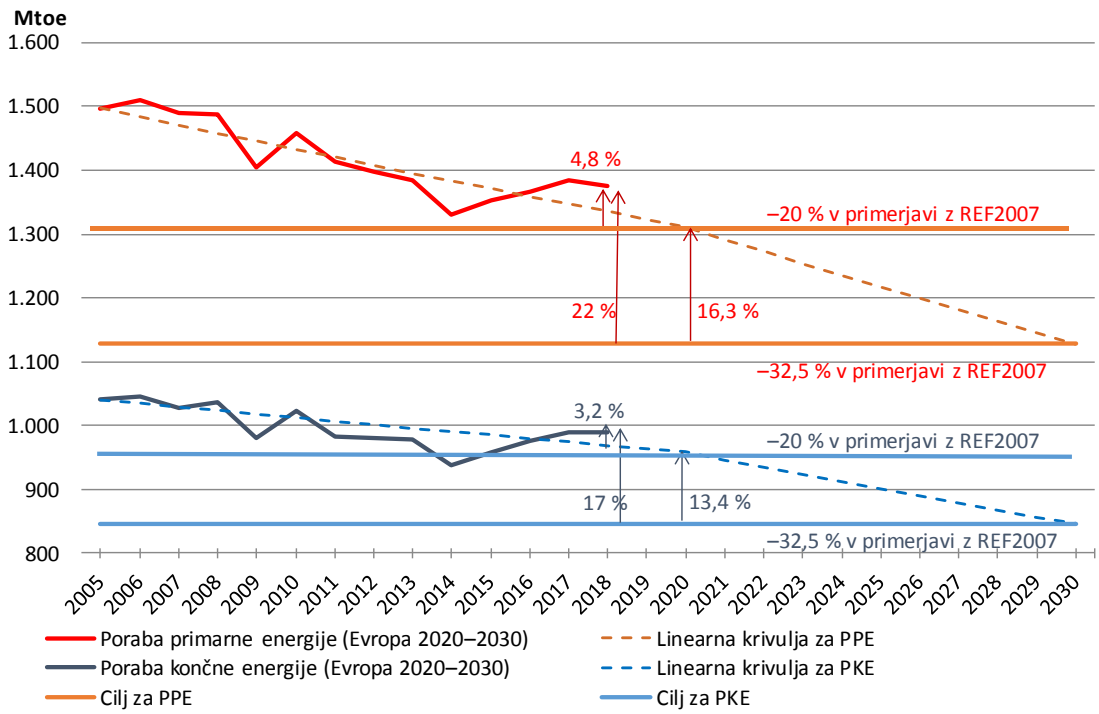
[7] Glej opombo 6.

Leta 2018 je bila poraba energije večja zlasti v prometnem (povečanje za +1,0 % na letni ravni v primerjavi z letom 2017) in industrijskem sektorju (+0,8 %). Nasprotno se je poraba energije zmanjšala v stanovanjskem (–1,7 %) in storitvenem sektorju (–1,4 %)[8].

3.2. Cilji EU-27 za leto 2030

Nezadosten napredek pri doseganju ciljev za leto 2020 do leta 2018 prav tako negativno vpliva na stopnjo prizadevanj, potrebnih za dosego ciljev za leto 2030[9]. Zaradi sedanje vrzeli v realizaciji je oddaljenost do ciljev za leto 2030 večja od pričakovane ter znaša 22 % pri porabi primarne energije in 17 % pri porabi končne energije (slika 1). Poleg tega je v oceni nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov za celotno EU[10] ugotovljena vrzel v kolektivnih ambicijah pri nacionalnih prispevkih. Zato bodo morale države članice v naslednjem desetletju znatno povečati svoja prizadevanja za dosego ciljev za leto 2030 vsaj v višini 32,5 %. To je zlasti pomembno, če se bomo z okrevanjem po krizi zaradi COVID-19 vrnili na prejšnje ravni porabe energije. Poleg tega bo zaradi povečanih podnebnih ambicij, kakršne so napovedane v načrtu za uresničitev podnebnih ciljev do leta 2020[11], prav tako potrebno veliko večje prizadevanje za energijsko učinkovitost, ki bo presegalo sedanjo raven ciljev za leto 2030 (36–37 % zmanjšanje porabe končne energije in 39–41 % zmanjšanje porabe primarne energije).

Slika 1: Napredek pri doseganju ciljev za leto 2030 na ravni EU-27

[8] Dogajanje v posameznih sektorjih se v primerjavi s prejšnjim poročilom ni spremenilo. Za dodatne informacije glej poglavje 5 poročila o napredku za leto 2019 COM(2020) 326 final.
[9] Po brexitu bodo cilji povečanja energijske učinkovitosti za leto 2030 zajemali 27 držav članic.
[10] COM(2020) 564 final.
[11] COM(2020) 562 final.

Vir: Podatki Eurostata, lastni izračuni GD za energijo.

3.3. Dosedanji vpliv COVID-19 na porabo energije

Vpliv COVID-19 na porabo energije leta 2020 bo velik. V prvem četrtletju leta 2020 se je poraba plina v EU zmanjšala za 5 % v primerjavi s prvim četrtletjem leta 2019, večinoma zato, ker so bile potrebe po ogrevanju omejene, in sicer zaradi: (i) milega zimskega vremena, (ii) vedno manjše uporabe plina pri proizvodnji električne energije ter (iii) uvedbe ukrepov omejitve gibanja v marcu, zaradi katerih sta se zmanjšala BDP in povpraševanje industrije po plinu[12]. Poraba elektrike v EU se je v prvem četrtletju leta 2020 na letni ravni zmanjšala za 3,2 %, prav tako zaradi toplega vremena v prvi polovici referenčnega obdobja in uvedbe omejitev v zvezi s COVID-19. Ker je bilo veliko prebivalcev več časa doma, se je poraba električne energije v gospodinjstvih povečala. Vendar to povečanje ni nadomestilo znatno upadlega povpraševanja v trgovinskem in industrijskem sektorju[13]. Zato je bila poraba električne energije v mesecih, ko so veljali ukrepi omejitve gibanja, precej manjša kot v istih mesecih prejšnjega leta (marca za 4,3 %, aprila za 11,8 %, maja za 10,5 % in junija za 7,6 %)[14].

Podobno se je tudi poraba energije v prometu zaradi ukrepov omejitve gibanja zmanjšala na doslej najnižje ravni. Po podatkih Mednarodne agencije za energijo (IEA) se je cestni promet v Evropi do konca marca 2020 zmanjšal na 38 % obsega iz leta 2019. Zaradi splošnega upada svetovne dejavnosti cestnega prevoza se je svetovno povpraševanje po nafti zmanjšalo za 57 %[15]. Mednarodni prometni forum ocenjuje, da bi lahko do konca leta 2020 omejitve mobilnosti za zajezitev širjenja COVID-19 zmanjšale svetovni tovorni promet za do 36 %[16]. Letalski promet se je v nekaterih regijah skoraj ustavil, pri čemer je letalska dejavnost v nekaterih evropskih državah upadla za več kot 90 %. Do konca avgusta je bil obseg letalskega prometa v Evropi več kot 50 % manjši kot v prejšnjem letu[17].

4. Napredek pri doseganju nacionalnih ciljev povečanja energijske učinkovitosti

Nekatere države članice so sporočile, da so svoje nacionalne cilje za leto 2020 popravile navzgor (zmanjšale ambicije) (Danska, Španija, Madžarska). Po teh posodobitvah je vsota nacionalnih ciljev absolutne porabe za leto 2020 1 536,8 Mtoe za porabo primarne energije in 1 084,3 Mtoe za porabo končne energije. Leta 2018 je bil napredek pri doseganju okvirnih ciljev (ob predpostavki linearne krivulje) nezadosten v 12 državah (Belgija, Bolgarija, Danska, Nemčija, Irska, Španija, Francija, Ciper, Avstrija, Nizozemska, Poljska in Švedska) pri porabi primarne energije in v 15 državah (Belgija, Bolgarija, Nemčija, Estonija, Irska, Francija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Avstrija, Poljska, Slovaška, Švedska in Združeno kraljestvo) pri porabi končne energije (glej preglednico 3).

---

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf.
[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf.
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new.
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract.
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf.
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19.

Države članice so navedle, da je stabilna in rastoča poraba končne energije leta 2018 temeljila na gospodarski rasti in povečanju: (i) proizvodnje/dodane vrednosti (industrija), (ii) prevoza potnikov in blaga (promet), (iii) števila gospodinjstev in razpoložljivega dohodka (stanovanjski sektor) ter (iv) dodane vrednosti in zaposlovanja (storitve).

5. Direktiva o energijski učinkovitosti – trenutno stanje

5.1. Najnovejše informacije o prenosu revidirane direktive o energijski učinkovitosti.

Po spremembi direktive o energijski učinkovitosti decembra 2018[18] morajo države članice do 25. junija 2020 prenesti nova pravila o sistemih obveznosti energijske učinkovitosti, tj. nove člene 7, 7(a) in 7(b). Komisija je do 31. avgusta 2020 prejela priglasitve le od 13 držav članic (Avstrije, Hrvaške, Češke, Danske, Francije, Nemčije, Italije, Latvije, Litve, Nizozemske, Poljske, Španije in Švedske) ter Združenega kraljestva. Poleg tega je večina teh priglasitev delnih, kar pomeni, da nekatere določbe direktive še niso bile prenesene ali priglašene.

Do 25. oktobra 2020 morajo države članice prenesti tudi nova pravila o merjenju in obračunavanju, in sicer nove člene 9, 9(a), 9(b) in 9(c), 10 in 10(a) ter nazadnje 11 in 11(a) ter novo Prilogo VII(a). Do 31. avgusta je pet držav članic priglasilo tudi svoj prenos teh novih pravil (Danska, Španija, Francija, Italija in Litva).

Do objave tega poročila so vse države članice, razen Latvije, svoja letna poročila za leto 2020 predložile, kot določa člena 24 direktive o energijski učinkovitosti[19]. Skupno raziskovalno središče (JRC) bo ta letna poročila analiziralo v ločenem dokumentu[20].

5.2. Napredek v skladu s členom 7 (obveznost prihrankov energije)

Države članice so v skladu s členom 7 poročale o doseženih prihrankih energije za obdobje 2014–2018 kot del svojih zavez za izpolnitev nacionalne obveznosti prihrankov energije za obdobje 2014–2020. V preglednici 5 je prikazano trenutno stanje napredka držav članic pri doseganju kumulativnih prihrankov energije, zahtevanih do 31. decembra 2020. Države članice so skupaj na ravni EU do konca leta 2018 dosegle približno 58 % (133,83 Mtoe[21]) vsote obveznosti kumulativnih prihrankov končne energije za obdobje 2014–2020 (230,17 Mtoe).

Napoved verjetnosti doseganja zahtevanih kumulativnih prihrankov energije na državo članico do 31. decembra 2020 temelji na osnovni predpostavki, da leta 2019 in 2020 vsi izvedeni ukrepi politike še naprej zagotavljajo nove letne prihranke, tako kot so jih leta 2018. Kumulativni prihranki energije se nato primerjajo z zahtevanimi prihranki energije do 31. decembra 2020 na državo članico.

---

[18] Direktiva 2018/2002.

[19] Poročili Hrvaške in Portugalske sta bili predloženi prepozno, da bi bili vključeni v to analizo.

[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. in drugi (2020), *Analysis of the annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive* (Analiza letnih poročil za leto 2020 v skladu z direktivo o energijski učinkovitosti), JRC Technical Report (Tehnično poročilo JRC).

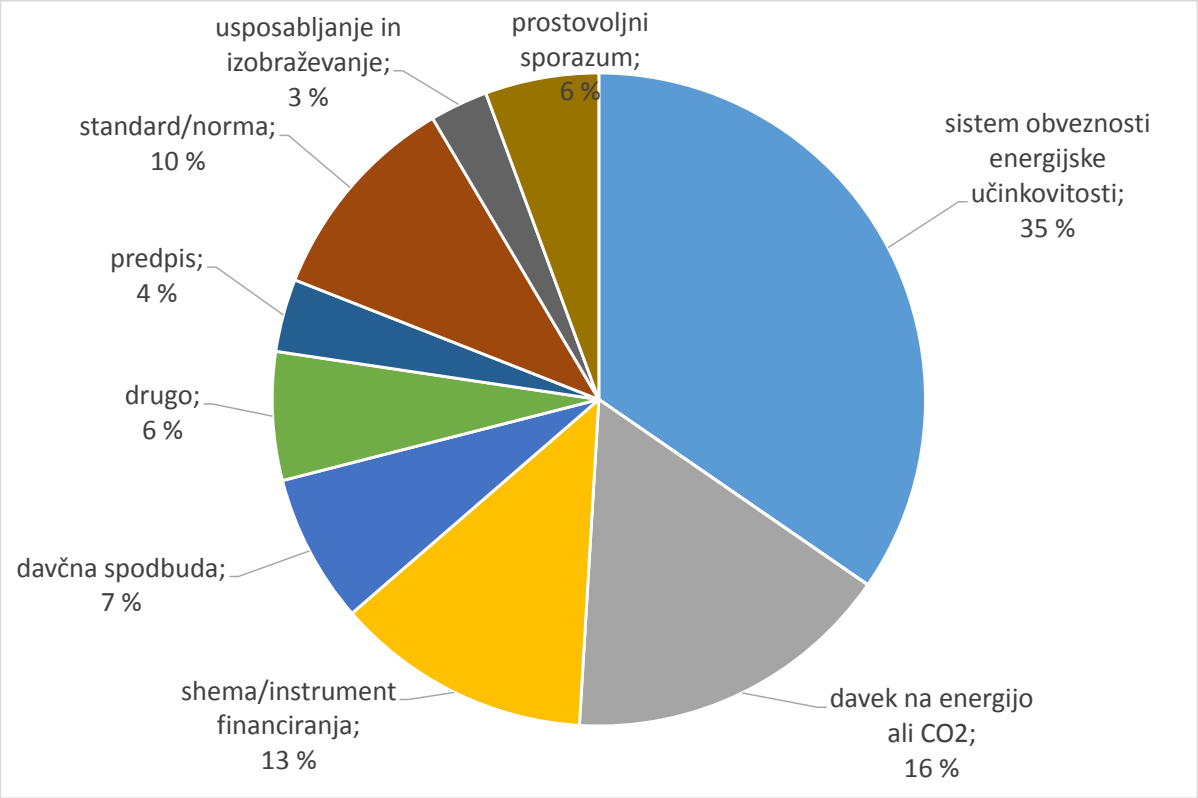
[21] Ta podatek bo morda popravljen, ko bodo na voljo podatki o novih prihrankih, ki sta jih leta 2018 dosegli Latvija in Portugalska.

Preglednica 6 prikazuje predvidevanja, kako verjetno je, da bo posamezna država članica dosegla zahtevane kumulativne prihranke energije na državo članico do 31. decembra 2020. Pri tej analizi niso upoštevani morebitni pomisleki glede upravičenosti, dodatnosti in pomembnosti. Poleg tega je težko oceniti morebitne vplive krize zaradi COVID-19 na obseg novih letnih prihrankov, doseženih leta 2020. Upoštevajo se vsi prihranki energije, ki so jih sporočile države članice.

Sedem držav članic (Bolgarija, Hrvaška, Češka, Litva, Luksemburg, Portugalska, Romunija) zelo verjetno ne bo doseglo zahtevanega obsega prihrankov energije do 31. decembra 2020, če ne bodo sprejele dodatnih ukrepov. Za še pet držav (Estonijo, Grčijo, Slovenijo, Španijo, Švedsko) ni verjetno, da bodo brez dodatnih ukrepov dosegle zahtevani obseg prihrankov energije. Preostalih 16 držav članic pa bo verjetno ali zelo verjetno doseglo zahtevani obseg kumulativnih prihrankov energije.

Pri prihrankih energije, doseženih po posamezni vrsti izvedenih ukrepov politike, sistemi obveznosti energijske učinkovitosti prispevajo približno 35 % prihrankov, programi financiranja pa le približno 13 % prihrankov energije. Davki na energijo in CO_2 znašajo 16 % skupnih doseženih prihrankov energije.

Slika 2: Delež sporočenih prihrankov energije po vrstah ukrepov politike na ravni EU

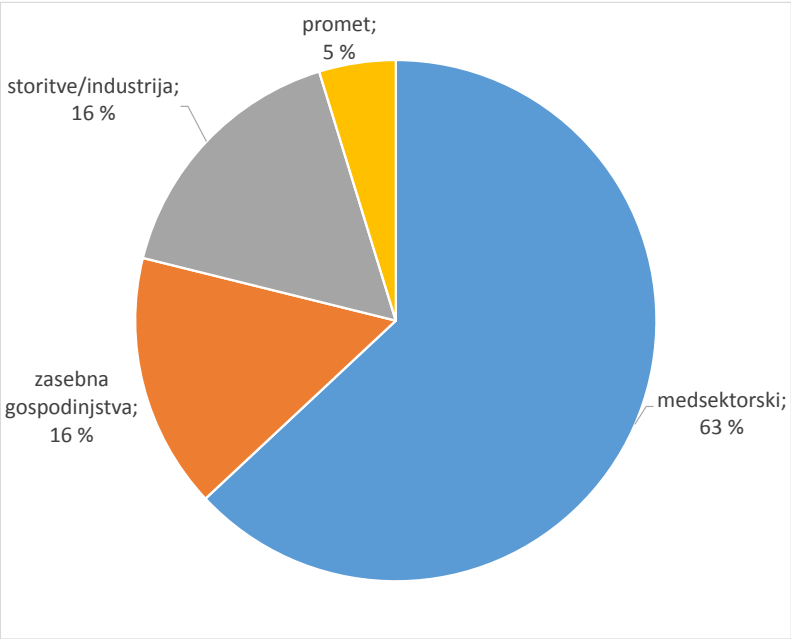

Vir: lastni izračuni GD za energijo na podlagi nacionalnih letnih poročil za leto 2020.

Pri sektorjih, v katere so usmerjeni izvedeni ukrepi politike, največji delež prihrankov energije, o katerih so poročale države članice, izhaja iz medsektorskih ukrepov, ki jih ni

mogoče pripisati enemu samemu sektorju (Figure 3). Večina ukrepov (glede na število sporočenih ukrepov) je usmerjenih v storitve in industrijo, kar se nanaša na večino podjetij (razen prevoznih podjetij) in javni sektor (razen stanovanj v lasti javnih organov, ki so vključena v sektor zasebnih gospodinjstev).

Slika 3: Delež sporočenih prihrankov po sektorjih

Vir: lastni izračuni GD za energijo na podlagi nacionalnih letnih poročil za leto 2020.

Za leto 2018 je bilo v skladu s členom 7 sporočenih 36 novih ukrepov. Od teh sta jih 10 izvedli tako Romunija kot Španija, štiri Belgija ter tri Romunija. Skoraj polovica novih ukrepov v skladu s členom 7 je spadala v kategorijo „Skladi, finančne in davčne spodbude“ (47,2 %), ki so ji sledile kategorije „Drugi ukrepi“ (ukrepi v prometnem sektorju, prostovoljni sporazumi itd.) (27,8 %), „Predpisi“ (16,7 %), „Obveščanje, izobraževanje in usposabljanje“ (5,6 %) in „Obdavčitev“ (2,8 %)[22].

5.3. Napredek v skladu s členom 5 (stavbe, ki jih uporabljajo javni organi, kot zgled)

Stopnja skladnosti z obveznostmi poročanja je bila podobna kot v letu 2019. Šest držav članic ni zagotovilo zahtevanih najnovejših informacij o napredku v zvezi s členom 5 v letu 2019: Belgija, Romunija, Danska, Francija, Hrvaška in Nizozemska (zadnje štiri so priglasile svoje dosežke za leto 2018, za leto 2019 pa ne).

Med državami članicami z razpoložljivimi poročili, ki so izbrale privzeti pristop[23], so le tri države članice dosegle svoje letne cilje glede prenovljene tlorisne površine. To so Bolgarija,

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. in drugi (2020), *op. cit.*

[23] Privzeti pristop se nanaša na ukrepe, sprejete za prenovitev 3 % skupne tlorisne površine ogrevanih in/ali hlajenih stavb, katerih več kot 250 m^2 je v lasti in rabi osrednje vlade in ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev

Litva in Luksemburg. Poleg tega so glede na zagotovljene podatke štiri države izpolnile svoje celotne cilje za obdobje 2014–2019. To so Španija, Italija, Luksemburg in Litva. Med državami članicami, ki so uporabile alternativni pristop, so v letu 2019 le tri države članice dosegle svoje letne cilje glede prihrankov energije. To so Avstrija, Poljska in Slovaška. Hrvaška in Francija sta dosegli svoje cilje za leto 2018. Hkrati je šest držav zagotovilo podatke, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da so izpolnile svoje celotne cilje za obdobje 2014–2019. To so Avstrija, Finska, Irska, Slovaška, Poljska in Združeno kraljestvo. Francija, Belgija, Hrvaška in Nizozemska so izpolnile svoje celotne cilje za obdobje 2014–2018.

6. Stavbe s skoraj ničelno porabo energije

Po sprejetju direktive o energijski učinkovitosti stavb leta 2010, v skladu s katero morajo biti od 31. decembra 2018 vse nove javne stavbe stavbe s skoraj ničelno porabo energije, od 31. decembra 2020 pa morajo biti take vse nove stavbe, se je število stavb s skoraj ničelno porabo energije in visoko učinkovitih stavb v Evropi od leta 2012 do leta 2016 znatno povečalo. V tem obdobju je bilo skoraj 1,25 milijona stavb zgrajenih ali prenovljenih v skladu s standardi za stavbe s skoraj ničelno porabo energije (ali podobnimi standardi), večinoma stanovanjskih. Delež stavb s skoraj ničelno porabo energije na celotnem gradbenem trgu se je v EU v obdobju 2012–2016 povečal s povprečno 14 % leta 2012 na 20 % leta 2016[24].

Zahteve glede stavb s skoraj ničelno porabo energije so trenutno 70 % ambicioznejše kot nacionalne stroškovno optimalne ravni minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti. To je bilo doseženo s postopnimi zakonodajnimi koraki v zadnjih 10 letih.

Na podlagi najnovejših razpoložljivih informacij[25] v 23 državah članicah trenutno velja dokončna nacionalna opredelitev stavb s skoraj ničelno porabo energije. V preostalih državah članicah je opredelitev tega, kakšna je stavba s skoraj ničelno porabo energije, še v razvoju ali pregledu. Večina predloženih opredelitev vključuje energijski kazalnik rabe primarne energije in 12 opredelitev vključuje obveznost pokritja minimalnega deleža povpraševanja po energiji iz obnovljivih virov. Skoraj polovica držav članic je za zahteve za stavbe s skoraj ničelno porabo energije oblikovala ekvivalent energijskega razreda ali energijske oznake. Polovica držav članic je zagotovila tudi zahtevane U-vrednosti za stene, strehe, tla, okna in vrata.

Kar zadeva ambicioznost opredelitve stavb s skoraj ničelno porabo energije, so zahteve glede vrednosti primarne energije pri stavbah s skoraj ničelno porabo energije za večino držav

---

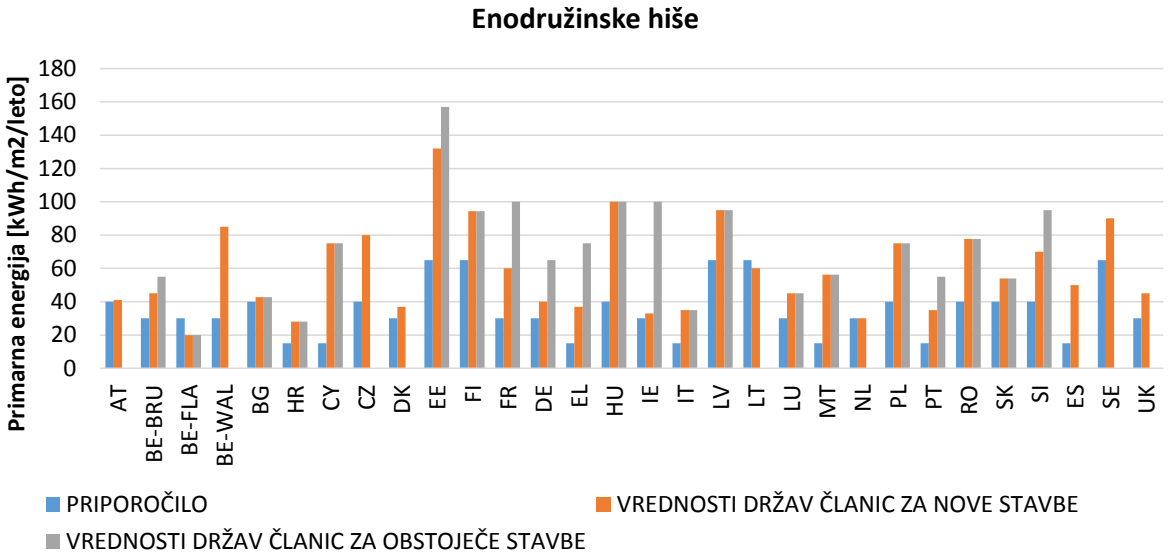
glede energije. Alternativni pristop se nanaša na druge stroškovno učinkovite ukrepe, sprejete za dosego enakovrednih prihrankov energije.

[24] Na podlagi celovite študije dejavnosti energijske prenove stavb in povečanja števila stavb s skoraj ničelno porabo energije v EU.
https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_en?redir=1

[25] Informacije, ki so jih zagotovile države članice, iz ocene JRC in poročil mreže za usklajeno ukrepanje v skladu z direktivo o energijski učinkovitosti stavb (Concerted Action EPBD).

članic manj stroge kot referenčne vrednosti, ki jih priporoča Komisija[26], tako pri stanovanjskih kot pri nestanovanjskih stavbah[27].

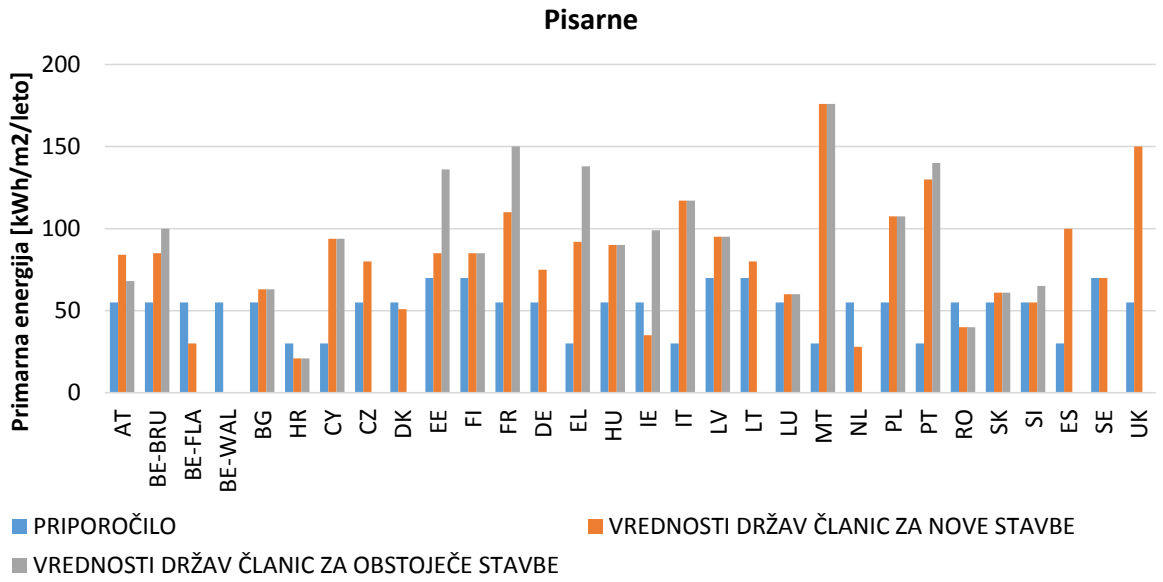
Slika 4: Okvirna primerjava opredelitev stavb s skoraj ničelno porabo energije za enodružinske hiše s priporočenimi referenčnimi vrednostmi Komisije

Vir: lastni izračuni JRC na podlagi poročanja držav članic.

Slika 5: Okvirna primerjava opredelitev stavb s skoraj ničelno porabo energije za pisarne s priporočenimi referenčnimi vrednostmi Komisije

[26] Komisija je leta 2016 objavila priporočila za spodbujanje stavb s skoraj ničelno porabo energije in dobrih praks za zagotovitev, da bodo do leta 2020 imele vse nove stavbe skoraj ničelno porabo energije (C/2016/4392).
[27] Treba je opozoriti, da raznolikost podnebnih pasov in nacionalnega stanja stavbnega fonda ter različni pristopi pri metodologijah izračuna po državah članicah preprečujejo celovito neposredno primerjavo. Primerjava na slikah 4 in 5 je okvirna ter temelji na ustreznih predpostavkah za lažje lastne izračune Komisije.

Vir: lastni izračuni JRC na podlagi poročanja držav članic.

Večina držav članic je poročala tudi o številnih ukrepih za povečanje števila stavb s skoraj ničelno porabo energije. Ti ukrepi so predvsem: (i) regulativni (energijski standardi, določanje zahtev, predpisov in zakonov za stavbe s skoraj ničelno porabo energije); (ii) finančni (subvencije, nepovratna sredstva za prenovo, operativni programi, davčne spodbude); (iii) informativni (informacijske kampanje, letaki in spletne strani); ter (iv) izobraževalni (usposabljanje inženirjev in arhitektov, objava smernic za stavbe s skoraj ničelno porabo energije). Več držav članic je določilo tudi dolgoročne mejnike za izvajanje standardov za stavbe s skoraj ničelno porabo energije.

Na trgu obstaja nekaj pozitivnih znakov za ključne tehnologije stavb s skoraj ničelno porabo energije. Nekatere države članice so na primer določile cilje – ali sprejele finančne ali davčne ukrepe – za spodbujanje uporabe toplotnih črpalk. To lahko v prihodnjih letih povzroči povečanje nameščanja toplotnih črpalk, kar pa bo znatno zmanjšalo (10–40 %) stroške toplotnih črpalk v Evropi do leta 2050. Nekatere države članice dajejo tudi spodbude za širšo uporabo kotlov na biomaso, s čimer bi se lahko njihov strošek do leta 2050 znižal za 10–20 %. Znatno (za 35–60 %) naj bi se do leta 2050 znižal tudi strošek sistemov za rekuperacijo toplote. Poleg tega se pričakuje, da se bo v istem obdobju strošek sončnih kolektorjev znižal za 20–50 %, strošek fotovoltaike pa za 40–60 %. Shranjevanje energije bo v bližnji prihodnosti obsežnejše in predvidevanja kažejo, da se bo strošek stacionarnih baterij znižal za približno 65 %.

Zdi se tudi jasno, da bodo imele stavbe s skoraj ničelno porabo energije pomembno vlogo pri lajšanju okoljskih in socialnih vprašanj, kot so energijska revščina, cenovna dostopnost stanovanj in dostopnost[28].

[28] Ker je slaba energijska učinkovitost stanovanj pomemben dejavnik tveganja za energijsko revščino, imajo lahko stavbe s skoraj ničelno porabo energije koristno vlogo, zlasti pri socialnih stanovanjih in v segmentih trga

7. Stroškovno optimalne ravni minimalnih zahtev za stavbe

V skladu z direktivo o energijski učinkovitosti stavb morajo države članice vsakih pet let pripraviti stroškovno optimalne izračune za preverjanje in posodobitev veljavnih minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti. Države članice so prva poročila o stroškovno optimalnih ravneh predložile leta 2013, drugi krog poročil pa leta 2018[29]. Ta poročila na splošno kažejo, da je tako pri novih kot pri obstoječih stavbah izbira stroškovno optimalne metodologije pomenila učinkovit pristop za usmerjanje obstoječih nacionalnih zahtev glede energijske učinkovitosti k stroškovno učinkovitim ravnem.

Pri **novih vrstah stavb** je bila večina stroškovno optimalnih postavk med 50 in 100 kWh/m^2/leto, pri čemer je bilo povprečje za stanovanjski sektor 80 kWh/m^2/leto, za nestanovanjski sektor pa 140 kWh/m^2/leto. Povezani skupni stroški za dosego teh ravni so pogosto nižji od 1 500 EUR/m^2, pri čemer je povprečje za stanovanjski sektor 925 EUR/m^2, za nestanovanjski sektor pa 800 EUR/m^2.

Pri **obstoječih vrstah stavb** je bila večina stroškovno optimalnih postavk med 75 in 175 kWh/m^2/leto, pri čemer je bilo povprečje za stanovanjski sektor 130 kWh/m^2/leto, za nestanovanjski sektor pa 180 kWh/m^2/leto. Tu so skupni stroški navadno nižji od 600 EUR/m^2, pri čemer je povprečje za stanovanjski sektor 500 EUR/m^2, za nestanovanjski sektor pa 385 EUR/m^2.

Preglednica 1: Povprečne stroškovno optimalne ravni za nove in obstoječe stavbe po podnebnih razmerah

Podnebje	**Nova enodružinska hiša**		**Nova večstanovanjska hiša**		**Nova pisarna**		**Nova druga nestanovanjska stavba**	
	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]
Hladno	77	1 882	62	2 076	66	1 681	120	2 481
Srednje	83	590	80	551	130	591	176	558
Toplo	81	887	105	698	221	648	423	607
Podnebje	**Obstoječa enodružinska hiša**		**Obstoječa večstanovanjska hiša**		**Obstoječa pisarna**		**Obstoječa druga nestanovanjska stavba**	
	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]	Primarna energija [kWh/m^2/leto]	Skupni stroški [EUR/m^2]
Hladno	183	643	77	303	78	336	122	236
Srednje	112	524	124	460	136	412	268	392
Toplo	161	500	148	467	175	396	775	808

Vir: lastni izračuni JRC na podlagi poročanja držav članic.

zasebnih stanovanj, ki jih zasedajo gospodinjstva z nizkimi dohodki ali nižjimi srednjimi dohodki – če je zanje življenje v teh stanovanjih (še vedno) cenovno dostopno.

[29] Komisija je leta 2016 objavila poročilo o napredku držav članic pri doseganju stroškovno optimalnih ravni minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti (COM/2016/0464 final). GD za energijo je s pomočjo JRC analiziral in ocenil izračune za leto 2018. Zbirno poročilo je v objavi: Zangheri, P. in drugi, Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD (Ocena drugih stroškovno učinkovitih izračunov v okviru direktive o energijski učinkovitosti stavb), JRC 2020.

Iz te primerjave izhaja zanimiva ugotovitev, da so v skoraj vseh primerih porabe primarne energije, povezane s stroškovno optimalnimi ravnmi, manjše v hladnih regijah. Skupni stroški so navadno nižji v toplih in srednje toplih regijah, vendar obstaja nekaj izjem (obstoječe večstanovanjske stavbe in pisarne). To pomeni, da so v hladnih regijah zahteve strožje, več vlaganj pa je povezanih z višjo ravnjo energijske učinkovitosti.

Primerjava stroškovno optimalnih ravni med dvema krogoma izračunov v letih 2013 in 2018 kaže, da so države članice leta 2018 za skoraj vse vrste stavb določile ambicioznejše vrednosti.

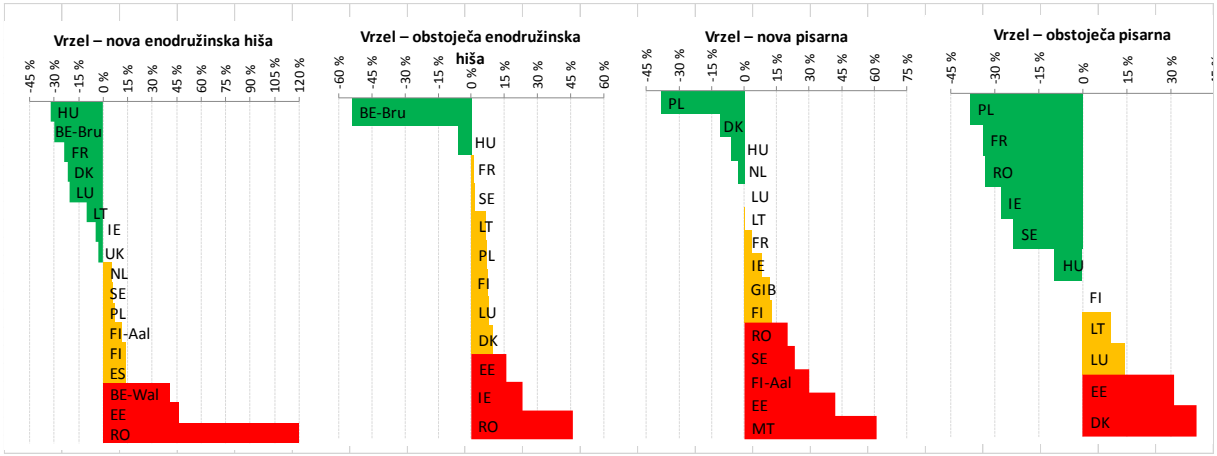
Preglednica 2: Povprečno znižanje stroškovno optimalnih ravni, dobljeno iz izračunov iz poročil držav članic za leti 2013 in 2018, za nove in obstoječe stavbe

Povprečje držav članic	Nova enodružinska hiša	Nova večstanovanjska hiša	Nova pisarna	Obstoječa enodružinska hiša	Obstoječa večstanovanjska hiša	Obstoječa pisarna
	–23 %	–23 %	–17 %	–17 %	–21 %	–9 %

Vir: lastni izračuni JRC na podlagi poročanja držav članic.

Glede na obravnavano vrsto stavb ali komponento so bile vrzeli, večje od 15 %, ugotovljene le v treh ali štirih državah članicah[30].

Slika 6: Ugotovljena vrzel med izračunanimi stroškovno optimalnimi ravnmi in veljavnimi zahtevami

Vir: lastni izračuni JRC na podlagi poročanja držav članic.

[30] Ovrednotenje vrzeli med izračunanimi stroškovno optimalnimi ravnmi in veljavnimi zahtevami je najpomembnejši korak celotnega izračuna, ker bi moralo zagotoviti koristne pokazatelje za posodobitev obstoječih predpisov o energijski učinkovitosti. Nacionalne minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti ne bi smele biti več kot 15 % višje od rezultata stroškovno optimalnih ravni in treba bi bilo oblikovati načrt za zmanjšanje vrzeli, ki jih ni mogoče trdno utemeljiti.

Rezultati, predstavljeni v zgornjih slikah, niso povsem primerljivi, ker lahko države članice prosto izberejo različne možnosti, ki odražajo nacionalne razmere na trgu (npr. upoštevanje različnih makroekonomskih ali finančnih vidikov).

Pri primerjavi med stroškovno optimalnimi ravnmi in najnovejšimi opredelitvami stavb s skoraj ničelno porabo energije je splošna slika kar dobra. Dejansko je skoraj polovica držav članic uvedla zahteve za stavbe s skoraj ničelno porabo energije, ki so znatno ambicioznejše od stroškovno optimalnih referenčnih vrednosti, kar pomeni, da je gradbeni trg pripravljen narediti korake k izboljšanju energijske učinkovitosti prihodnjega stavbnega fonda.

8. Sklepne ugotovitve

Ugotovitve tega poročila o napredku za leto 2020 se ne razlikujejo znatno od prejšnjega poročila. Raven prizadevanja za prihranek energije v letu 2018 ob neupoštevanju vpliva COVID-19 najverjetneje ne bi zadostovala za dosego ciljev za leto 2020. Čeprav lahko zunanja dejavnika, in sicer topla zima in znaten upad povpraševanja po energiji leta 2020 zaradi COVID-19, omogočita dosego ciljev za leto 2020, bo treba za dosego ciljev za leto 2030 nadomestiti nezadostne vzpostavljene politike. Poleg tega se bo zaradi okrevanja, ki bo sledilo pandemiji, po pričakovanjih znova povečalo povpraševanje po energiji in obstaja tveganje, da bi lahko bilo izvajanje novih politik ter politik, napovedanih v nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih in nacionalnih dolgoročnih strategijah prenove, odloženo zaradi trenutne krize.

Zato je bistvenega pomena, da so novi ukrepi za povečanje energijske učinkovitosti del načrtov okrevanja in se izvedejo brez zamud. Poleg tega bi povišan podnebni cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za najmanj 55 % v primerjavi z letom 1990 za leto 2030 zahteval še večjo ambicijo glede energijske učinkovitosti. Prav tako se bo moralo širše uporabljati načelo „energijska učinkovitost na prvem mestu“, tako da se bodo pri vlaganjih v okrevanje upoštevali celotni potencial in koristi prihrankov energije. Poleg tega bodo pri prihajajočem pregledu direktive o energijski učinkovitosti obravnavani tudi načini spodbujanja prizadevanj za energijsko učinkovitost na ravni EU, saj v kolektivnih ambicijah držav članic, predstavljenih v njihovih združenih načrtih, ni potrebne ravni prizadevanj. Pregled bo podprt z zakonodajno pobudo za trajnostne izdelke, pri kateri bo preučena razširitev pristopa okoljsko primerne zasnove za vključitev drugih kategorij izdelkov.

Zahteve za stavbe s skoraj ničelno porabo energije so v večini držav članic ambicioznejše kot referenčne vrednosti, ki jih priporoča Komisija, tako za stanovanjske kot za nestanovanjske stavbe. Vendar se pred izvajanjem novih standardov za stavbe s skoraj ničelno porabo energije pričakuje znatno znižanje zadevnih tehnoloških stroškov, kar bi lahko omogočilo nadaljnje povečanje ambicij v zvezi s stavbami s skoraj ničelno porabo energije. Ob prihajajoči uvedbi zahtev za stavbe s skoraj ničelno porabo energije za vse nove stavbe od leta 2021 sta največji izziv za razogljičenje stavbnega fonda do leta 2050 povišanje trenutnih nizkih stopenj prenove in uveljavljanje ambicioznih minimalnih zahtev za obstoječe stavbe. Države članice imajo širok razpon vrst stavb ter podnebnih in finančnih razmer, zato so za spodbujanje množičnega naknadnega opremljanja stavb s skoraj ničelno porabo energije potrebni ciljno usmerjeni ukrepi. Prihodnje generacije stavb s skoraj ničelno porabo energije bodo združevale pametne tehnologije in digitalne rešitve, kar bi se lahko razširilo in

združevalo tudi na ravni lokalnih skupnosti, s čimer bi osredotočenost in razsežnost z ene same stavbe prešla na lokalno skupnost[31]. Pobuda „val prenove“ evropskega zelenega dogovora in nacionalne dolgoročne strategije prenove so ključna orodja za usmerjanje javnega in zasebnega financiranja v projekte prenove, ki omogočajo stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v stavbe s skoraj ničelno porabo energije.

Komisija poziva Evropski parlament in Svet, naj izrazita svoje mnenje o tem poročilu o napredku.

[31] Saheb, Shnapp, and Paci (2019), *From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts - Lessons learned from existing EU projects*, EUR 29734 EN, Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg; Shnapp, Paci, and Bertoldi (2020), *Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy*, EUR 30325 EN, Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg.

Preglednica 3: Pregled razlik v glavnih energijskih kazalnikih (del 1) [32]

Država članica	Trend za doseganje cilja za leto 2020		Kratkoročni trend		Energijska intenzivnost v celotnem gospodarstvu	Industrija	Stanovanjski sektor	
	Trend PPE v obdobju 2005–2018 v primerjavi s trendom PPE v obdobju 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Trend PKE v obdobju 2005–2018 v primerjavi s trendom PKE v obdobju 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Sprememba PPE leta 2018 v primerjavi s PPE leta 2017 [v %]	Sprememba PKE leta 2018 v primerjavi s PKE leta 2017 [v %]	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti PPE v obdobju 2005–2018 [v %]	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v industriji v obdobju 2005–2018 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na prebivalca s podnebnimi popravki v obdobju 2005–2018 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na m2 s podnebnimi popravki v obdobju 2005–2018 [v %]
EU28	–	–	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	–	–	-4,6 %	0,6 %	-2,2 %	-0,3 %	-1,7 %	-1,7 %
BG	–	–	0,1 %	0,2 %	-2,8 %	-4,1 %	2,3 %	-0,9 %
CZ	+	+	0,1 %	-0,7 %	-3,1 %	-4,6 %	1,5 %	-0,2 %
DK	–	+	0,4 %	0,6 %	-2,0 %	-2,0 %	0,3 %	-1,2 %
DE	–	–	-2,1 %	-1,5 %	-2,2 %	-1,4 %	0,1 %	-0,6 %
EE	+	–	9,6 %	3,4 %	-1,0 %	-5,5 %	1,4 %	0,5 %
IE	–	–	1,1 %	4,7 %	-4,1 %	-4,1 %	-2,0 %	-3,1 %
EL	+	+	-2,8 %	-2,9 %	-0,6 %	0,4 %	-0,7 %	-0,3 %
ES	–	+	-0,5 %	2,4 %	-1,6 %	-1,6 %	0,7 %	-1,2 %
FR	–	–	-0,1 %	-1,3 %	-1,7 %	-1,2 %	0,0 %	-1,0 %
HR	+	+	-1,8 %	-1,1 %	-1,7 %	-1,3 %	0,6 %	-1,8 %
IT	+	+	-1,1 %	1,1 %	-1,3 %	-2,3 %	0,9 %	0,3 %
CY	–	+	0,5 %	-0,3 %	-1,4 %	-0,7 %	5,2 %	-1,3 %
LV	+	+	5,1 %	4,1 %	-1,8 %	2,2 %	0,5 %	-1,9 %
LT	+	–	2,8 %	3,8 %	-4,7 %	-1,9 %	2,2 %	-1,5 %
LU	+	–	4,0 %	4,0 %	-3,0 %	-1,9 %	-1,1 %	-2,8 %
HU	+	–	-0,1 %	0,1 %	-1,8 %	2,2 %	0,5 %	-0,5 %
MT	+	–	1,8 %	6,1 %	-4,9 %	-0,4 %	11,8 %	1,6 %
NL	–	+	-0,6 %	-0,1 %	-2,1 %	-1,8 %	-0,7 %	-2,1 %
AT	–	–	-3,1 %	-2,5 %	-1,3 %	-0,8 %	0,8 %	-0,1 %
PL	–	–	1,9 %	1,4 %	-2,7 %	-3,7 %	1,0 %	-0,2 %
PT	+	+	-0,7 %	2,1 %	-1,0 %	-1,2 %	0,6 %	-2,4 %
RO	+	+	0,4 %	1,1 %	-4,3 %	-4,6 %	1,9 %	-3,0 %
SI	+	+	-0,8 %	0,6 %	-2,0 %	-2,7 %	0,7 %	-0,6 %
SK	+	–	-2,2 %	-0,1 %	-4,0 %	-4,0 %	-0,1 %	-1,2 %
FI	+	+	2,0 %	2,3 %	-1,7 %	-0,1 %	0,5 %	-0,9 %
SE	–	–	1,3 %	-0,6 %	-2,5 %	-1,1 %	-1,0 %	-1,1 %
UK	+	–	-0,3 %	0,7 %	-3,0 %	-2,8 %	-1,9 %	-2,3 %
Podatki o virih in pridobitvi	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Odyssee07/2020

[32] Energijska intenzivnost za celotno gospodarstvo je razmerje med PEC2020–2030 in GDP2010. Za industrijo in storitve je to razmerje med porabo končne energije in bruto dodano vrednostjo v verižnih obsegih (2010). Zaradi omejenih podatkov je bil za Malto uporabljen imenovalec bruto dodane vrednosti v tekočih cenah.

Znak „+“ je uporabljen, če so države članice med letoma 2005 in 2018 zmanjšale porabo primarne in končne energije po stopnji, ki je višja od stopnje zmanjšanja, potrebne v obdobju 2005–2020, da se do leta 2020 dosežejo zastavljeni cilji glede porabe primarne in končne energije. Znak „–“ je uporabljen za druge primere. PKE pomeni porabo končne energije, PPE pomeni porabo primarne energije.

Preglednica 4: Pregled razlik v glavnih energijskih kazalnikih (del 2)

Država članica	Storitve	Promet			Proizvodnja energije	
	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v storitvenem sektorju v obdobju 2005–2018 [v %]	Povprečna sprememba PKE v sektorju prometa v obdobju 2005–2018 [v %]	Sprememba deleža vlakov, potniških vagonov, avtobusov in trolejbusov za prevoz potnikov leta 2017 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Sprememba deleža tovornega prometa po železnici in celinskih plovnih poteh leta 2017 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Povprečna letna sprememba proizvodnje toplote v elektrarnah toplarnah v obdobju 2005–2018 [v %]	Povprečna letna sprememba razmerja med pretvorjeno energijo in dovedenim gorivom pri toplotni proizvodnji električne energije v obdobju 2005–2018 [v %]
EU28	-1,0 %	0,1 %	-0,4 %	-0,5 %	-0,8 %	1,7 %
BE	-0,4 %	0,2 %	-2,2 %	7,0 %	4,1 %	2,5 %
BG	-0,3 %	1,8 %	-14,2 %	-8,2 %	-2,3 %	0,9 %
CZ	-2,2 %	1,2 %	1,6 %	0,8 %	-1,0 %	0,6 %
DK	-1,4 %	0,0 %	-2,5 %	n.r.	-1,0 %	2,9 %
DE	-2,2 %	0,1 %	0,1 %	0,8 %	0,0 %	2,4 %
EE	0,1 %	1,2 %	-3,5 %	n.r.	3,3 %	0,1 %
IE	-4,0 %	-0,2 %	-0,5 %	n.r.	n.r.	3,8 %
EL	2,0 %	-1,5 %	-4,2 %	n.r.	1,3 %	2,3 %
ES	0,6 %	-0,9 %	-3,3 %	n.r.	n.r.	2,0 %
FR	-0,5 %	0,2 %	1,6 %	0,6 %	-3,5 %	0,8 %
HR	-0,2 %	1,2 %	-0,5 %	-1,4 %	1,1 %	4,4 %
IT	1,8 %	-1,2 %	-0,9 %	5,4 %	1,0 %	2,6 %
CY	2,2 %	0,1 %	n.r.	n.r.	67,4 %	1,6 %
LV	-1,8 %	1,0 %	-7,9 %	n.r.	1,7 %	-0,7 %
LT	-1,8 %	3,5 %	-1,4 %	-9,9 %	-3,9 %	9,2 %
LU	-0,5 %	-0,7 %	2,6 %	n.r.	2,2 %	7,7 %
HU	-5,3 %	1,5 %	-5,8 %	-2,0 %	-6,6 %	0,4 %
MT	-0,1 %	2,8 %	n.r.	n.r.	n.r.	4,8 %
NL	-1,6 %	-0,3 %	2,4 %	8,2 %	-2,5 %	0,5 %
AT	-2,5 %	0,4 %	1,7 %	9,8 %	2,0 %	3,0 %
PL	-2,1 %	4,9 %	-8,9 %	-13,5 %	-0,9 %	0,7 %
PT	-0,2 %	-0,7 %	0,7 %	n.r.	3,8 %	5,2 %
RO	-1,4 %	3,4 %	-4,2 %	0,3 %	-4,9 %	0,5 %
SI	-2,1 %	2,6 %	-0,8 %	n.r.	0,8 %	1,9 %
SK	-4,4 %	1,6 %	-3,6 %	-7,8 %	-0,6 %	0,3 %
FI	0,3 %	0,1 %	0,7 %	n.r.	-0,7 %	1,3 %
SE	-2,2 %	-0,3 %	2,2 %	n.r.	2,2 %	0,7 %
UK	-1,0 %	-0,2 %	2,1 %	-1,6 %	n.r.	3,7 %
Podatki o virih in pridobitvi	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Pocketbook (Knjižica) GD za mobilnost in promet za leto 2019	Pocketbook (Knjižica) GD za mobilnost in promet za leto 2019	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020

Vir: Eurostat (izračunano po stari metodologiji energijskih bilanc), JRC, Odyssee.

Preglednica 5: Pregled prihrankov energije, o katerih se je poročalo za leto 2018 v skladu s členom 7 (v ktoe)

	2018			Napredek pri doseganju cilja			
	Novi prihranki	Skupni letni prihranki	Kumulativni prihranki v obdobju 2014–2018	Skupni kumulativni prihranki, zahtevani do leta 2020 (cilj)	Napredek glede skupnih kumulativnih prihrankov, zahtevanih do leta 2020	Ocenjeni letni prihranki, zahtevani za obdobje 2014–2018	Obdobje 2014–2018 v primerjavi z ocenjenimi letnimi prihranki
Avstrija	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgija	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bolgarija	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Hrvaška*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Ciper	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Češka	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Danska	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Estonija	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Finska	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Francija	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Nemčija	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Grčija	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Madžarska	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Irska	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Italija	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Latvija*			436	851	51 %	456	96 %
Litva	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Luksemburg	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Nizozemska	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Poljska	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugalska*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Romunija	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovaška	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Slovenija	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Španija	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Švedska	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Združeno kraljestvo	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Skupaj	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Vir: informacije, ki so jih sporočile države članice in jih je Komisija po potrebi dopolnila s svojimi izračuni in ocenami.

* Podatki o prihrankih energije, doseženih leta 2018, za Hrvaško, Latvijo in Portugalsko niso bili na voljo za analizo. Kumulativni prihranki v obdobju 2014–2018 temeljijo na prihrankih energije, doseženih v prejšnjih letih do leta 2017, vendar ne vključujejo novih prihrankov za leto 2018.

Preglednica 6: Predvidevanja in verjetnost doseganja cilja iz člena 7 po državah članicah do 31. decembra 2020*

Scenarij 1 (pri katerem je razmerje med novimi in skupnimi letnimi prihranki < 40 %)			
Država članica	Predvideni prihranki v ktoe s skupnimi letnimi prihranki iz leta 2018, katerih realizacija se nadaljuje do 2020, in novi prihranki kot v letu 2018 do leta 2020	Relativno doseganje cilja v letu 2020 (predvideni prihranki v primerjavi s ciljem glede prihrankov)	Verjetnost, da se cilj doseže
Avstrija	7 391	142 %	zelo verjetno
Belgija	6 700	97 %	verjetno
Bolgarija	909	47 %	zelo malo verjetno
Hrvaška	399	31 %	zelo malo verjetno
Češka	3 140	69 %	zelo malo verjetno
Danska	5 624	146 %	zelo verjetno
Francija	31 651	101 %	verjetno
Madžarska	5 455	148 %	zelo verjetno
Irska	2 513	116 %	zelo verjetno
Italija	28 721	113 %	zelo verjetno
Luksemburg	218	42 %	zelo malo verjetno
Nizozemska	13 547	118 %	zelo verjetno
Poljska	15 506	105 %	verjetno
Portugalska	846	33 %	zelo malo verjetno
Romunija	2 192	38 %	zelo malo verjetno
Slovaška	2 564	112 %	zelo verjetno
Slovenija	788	83 %	ni verjetno
Španija	12 628	79 %	ni verjetno
Združeno kraljestvo	30 645	110 %	verjetno
Scenarij 2 (pri katerem je razmerje med novimi in skupnimi letnimi prihranki > 90 %)			
Država članica	Predvideni prihranki v ktoe z novimi letnimi prihranki do leta 2020 kot v letu 2017 (obdobje trajanja = 1 leto)	Relativno doseganje cilja v letu 2020 (predvideni prihranki v primerjavi s ciljem glede prihrankov)	Verjetnost, da se cilj doseže
Ciper	316	131 %	zelo verjetno
Estonija	546	90 %	ni verjetno
Litva	669	67 %	zelo malo verjetno
Švedska	7 526	83 %	ni verjetno
Scenarij 3 (pri katerem je razmerje med novimi in skupnimi letnimi prihranki > 40 %, vendar < 90 %)			
Država članica	Predvideni prihranki v ktoe z novimi letnimi prihranki do leta 2020 kot v letu 2018 (75-odstotno obdobje trajanja > 7 let; 25-odstotno obdobje trajanja = 1 leto)	Relativno doseganje cilja v letu 2020 (predvideni prihranki v primerjavi s ciljem glede prihrankov)	Verjetnost, da se cilj doseže
Finska	8 260	196 %	zelo verjetno
Nemčija	57 608	137 %	zelo verjetno
Grčija	2 647	79 %	ni verjetno

Malta	87	129 %	zelo verjetno

* Vse države članice so razvrščene glede na ocenjeno obdobje trajanja izvedenih ukrepov. Ta ocena je temeljila na primerjavi stopnje novih prihrankov energije s skupnimi letnimi prihranki za določitev pričakovanih obdobij trajanja izvedenih ukrepov politike. Na podlagi ocene so nastali trije scenariji. Kjer je razmerje med novimi prihranki in skupnimi letnimi prihranki ~1, izvedeni ukrep traja po predpostavki 1 leto (scenarij 1). Če je razmerje <40 % (za leto 2017), izvedeni ukrep traja po predpostavki več kot 7 let (scenarij 2). Pri vmesnem razmerju se uporabi mešan scenarij (scenarij 3). Za ocenjevanje verjetnosti doseganja cilja je bil uporabljen spodnji sklop pravil.

Relativno doseganje cilja v letu 2020	**Ocena verjetnosti**
> 105 %	zelo verjetno
> 95 %	verjetno
> 75 %	ni verjetno
< 75 %	zelo malo verjetno